

---

Pieter Jan Verstraete, *Marcel Vercoutter: een Vlaming bij Das Reich*, Kortrijk, Verstraete, 2006, 91 pp., ill., ISBN 90-803018-6-8 (Oostfrontreeks, nr. 2) | Marcel Vercoutter was een Oostendenaar die zich al in december 1940 meldde als vrijwilliger voor de Waffen-SS. Hij werd ingelijfd in de *SS-Division Wiking* en kwam aan het Russische front onmiddellijk na het losbarsten van *Unternehmen Barbarossa* (22 juni 1941). Hij verbleef er een jaar en werd getransfereerd naar de *SS-Division Das Reich*. Daarmee trok hij in augustus 1942 naar Normandië en naar Zuid-Frankrijk en vervolgens terug naar het oostfront waar de eenheid werd ingezet in Charkow en Koersk. In maart 1944 werd de leeggevochten eenheid terug naar Zuid-Frankrijk getransfereerd. Op de vooravond van D-Day, 5 juni 1944, werd Vercoutter samen met tientallen andere Duitse soldaten door het Franse verzet neergeschoten. De wraak zou bloedig zijn. Oradour-sur-Glane, waar de hele bevolking werd uitgemoord, en andere minder bekende *villes martyres* leggen er tot vandaag getuigenis over af. Pieter Jan Verstraete wil met zijn boekje getuigenis afleggen over het soldatenleven van Vercoutter. Na een korte inleiding (pp. 9-30), publiceert hij een bloemlezing (pp. 33-83) uit het honderdtal bewaard gebleven brieven, die Vercoutter schreef aan zijn vrouw en familie, en die berusten in het familiearchief

en het ADVN. De brieven hebben historisch een beperkt belang. We leren hoe de schrijver – voor de oorlog lid van het VNV, maar al in de zomer van 1940 aangesloten bij de Algemene SS-Vlaanderen – een overtuigd Groot-Germaan is. *“Een vrij Vlaanderen, beteekent in deze nieuwe orde, een vrij Germanië. Vlaanderen zal zijn kulturele zelfstandigheid hebben. Politisch zal de Führer spreken, militairisch zullen wij spreken, de wapenen”* (11 september 1943, p. 76). De vernietigingsoorlog aan het oostfront blijft grotendeels verscholen achter de vele mededelingen over wat de kost schaft en andere soldatenbesognes. Vercouter toont minachting voor de Russen die *“leven als varkens in hun hutten”* (17 augustus 1941, p. 47) en hij is ervan overtuigd dat het Russische verzet zal leiden tot de *“uitmoording van dat loebasvolk hier”* (21 september 1941, p. 49). Voorts tonen de brieven dat Vercouters vrouw in Oostende te lijden had onder de groeiende vijandigheid van haar burens.

[Bruno De Wever]